

og Loven af 23. Maj 1873 § 8 med Hensyn til handelsrejsende hernede, ikke gælder for Færøerne. Jeg skal ligeledes nævne, at ogsaa paa Island maa handelsrejsende svare Afgift.

Jeg tillader mig at anbefale dette Lovforslag til det høje Ting.

Justitsministeren (Bilow): Jeg takker det ærede Medlem fra Færøerne (Eifersøe) for den velvillige Omtale, han gav dette Lovforslag, og da jeg ikke har noget dertil at føje, skal jeg indskrænke mig til at anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tidspunktet for Lukning om Aftenen af Butikker og Lagere m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3471.)

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Birch: Naar dette høje Ting allerede i Aar paa ny skal beskæftige sig med Lukkeloven, skyldes dette, som bekendt, den Omstændighed, at der i Loven af 1908 findes en Bestemmelse, hvorefter Loven senest i Aar skal optages til Revision. Det gaar sikkert mange ærede Medlemmer i dette høje Ting, som det gaar mig, at man med en vis Ubehagfølelse beskæftiger sig med dette Lovforslag. Der er i og for sig noget utiltalende i, at Lovgivningsmagten skal gribe ind og bestemme, hvorledes en selvstændig næringsdrivende tør disponere over sit eget Arbejde, i hvor lang Tid han tør arbejde, i hvor lang Tid han tør være til Tjeneste for sine Kunder. Og det forekommer mig lige saa utiltalende, at man skal ind paa at lovgive om saadanne Smaasager som, om en Kunde i et Konditori efter et vist Tidspunkt om Aftenen kun kan købe Varer til Fortæring paa Stedet, eller om han, hvis han har købt for meget, maa tage en Del af Varerne med sig. Paa den anden Side maa det erindres, at der er Parter i Sa-

gen, der kan betegnes som de svage; jeg tænker her paa de svagere, mindre kapitalstærke Konkurrenter, og sidst, men ikke mindst, paa Personalet. Forholdet er jo det, at baade en kapitalstærk Konkurrent, som kan engagere et stort Personale, der kan skifte, og en hensynsløs Konkurrent, der sætter sig ud over ethvert Hensyn til sig og sin Familie eller sit Personale, kan berede saadanne Vanskeligheder for den svagere, at denne enten maa ligge under i Konkurrencen eller ogsaa blive brøsthølden med Hensyn til Fritid. Og af Hensyn til, at disse svagere Parter kan blive underdraget den Fritid og Ro, som er ønskelig, staaer det for mig som nødvendigt, at Lovgivningsmagten tager denne Opgave op, saaledes som det er sket ved Lovene af 1908 og 1909. Der blev den Gang under Sagens Behandling fremdraget Eksempler, der viser, hvor grelt Forholdet i Virkeligheden har været, og det var ikke et enkelt Parti, der gennemførte disse Love, men ærede Medlemmer fra samtlige Partier medvirkede til deres Tilblivelse. Nu skal altsaa disse Love til Revision, og den højtærede Indenrigsminister har da fundet det rigtigt at henvende sig til forskellige Institutioner for at erfare, hvorvidt Ændringer i Lovene var paakrævede. Man har henvendt sig til Københavns Magistrat, til Frederiksberg Kommunalbestyrelse og til „Den danske Købstadforening“. Der kan disputeres om, hvorvidt det netop er disse Institutioner, man burde have henvendt sig til, eller hvorvidt man overhovedet blot fortrinsvis burde have henvendt sig til disse; men Henvendelsen er altsaa sket, og man har dermed dokumenteret den gode Villie til at erfare, hvad Livet krævede i Retning af Ændringer.

Jeg skal ganske kort berøre nogle af de væsentligste Ændringer og kun først pege paa, at Loven blandt andet har stillet sig som Opgave at sammendrage Lovene af 19. Juni 1908 og af 30. April 1909. For øvrigt tager de Ændringer, der foreslaas, hovedsagelig Sigte paa følgende Forhold: Salg fra Automater, Salg fra Kiosker, Salg paa Jernbanestationer og Salg fra Konditorier.

Hvad det første angaar, Salg fra Automater, har det sikkert aldrig været Lovgivningsmagtens Mening at lægge et saadant Salg Hindringer i Vejen, for saavidt ikke Personalets Arbejdstid derved berørtes. Forholdet har imidlertid udviklet sig saa mærkværdigt, at forskellige Domsafgørelser har gjort Forholdene i saa